

Washington

Obje Mekanlar, sanat ile mimarlık arakesitinde

Anlık da olsa bir deneyim alanı yaratan bu nesnelerin detayları ve örgütlenme biçimleri, tıp eğitimi aldıktan sonra sanata yönelen Kendall Buster'ın mimarlığa da yakın durduğunun kanıtı gibiler.

yazı: Kathryn Spence
çeviri: Nuray Togay

Bu mimari nesnelere dikkat çekmek istediğim mekanların davetkar bir çekiciliğe, strüktürlerinin ise huzursuz edici bir gerilime sahip olması

SOLDA Tavana asılı bu strüktürlerin içinde dolaşmak bedenini, sürekli bu nesnelere, yüksekliğine, çeperlerine uyum sağlaması ile mümkün.

SAĞDA Kreeger Müzesi'ndeki bu mekan için özel olarak tasarlanmış "Parabiyoz" adlı çalışma ve igloo biçimli strüktürler.

► 4 Nisan-15 Haziran tarihleri arasında Washington Kreeger Müzesi, çizimleri ve modelleri ile çok özel bir enstelasyona, Amerika'nın en ünlü heykel sanatçılarından birisi olan Kendall Buster'ın çalışmalarına ev sahipliği yapıyor.

Alabama Üniversitesi'nde mikrobiyoloji okuduktan sonra, güzel sanatlara ilgi duyan ve 20 senedir Corcoran Koleji Güzel Sanatlar Fakültesi'nde doçentlik yapan Buster, uzun yıllardır, deri ve iskelet kavramları üzerinde çalışmakta. Buster, hem obje hem de mimari bir ürün olarak nitelendirilen büyük ölçekli heykeller yapıyor. Sanatçının heykelleri soyut olduğu kadar, tanıdık biçimleri aklı getirir. Örneğin son işleri hücrelere benzer ve bu tasarımların esin kaynağı mikrobiyolojidedir. Çoğunlukla doğal renkleri tercih eden Buster, kompleks, aynı zamanda net mekanlar tasarlayarak ışık ve gölgeyi ustaca yönlendirir.

Kreeger'daki enstelasyon müzenin alt katındaki sergi salonu için tasarlanan ve kurulmuş büyük bir heykeli de kapsıyor.

Mekana özel tasarlanan bu strüktürün tasarlanma, yapılma ve kurulma sürecinde geçirdiği evreler, çizimler ve modeller ile açıklanarak izleyiciye sunuluyor.

47 yaşındaki Kendall Buster: "Umuyorum ki benim heykellerim bir şekilde izleyiciyi teknoloji ve biyoloji ile buluşturur ya da yüzleştirir" diyor ve ekliyor: "Bu mimari nesnelere dikkat çekmek istediğim, mekanların davetkar bir çekiciliğe, strüktürlerinin ise huzursuz edici bir gerilime sahip olması."

Buster'ın birer el sanatı ürünü olan büyük ve etkileyici heykelleri, çelik tel strüktüre yarı şeffaf bir ağ örülmesi ve üstüne gevrek beyaz bir kağıt kaplanmasıyla elde edilir. Soyut formlardan bazıları, böbrekler gibi vücudumuzda çiftler halinde bulunan bölümleri ya da organları hatırlatır. Üç çalışmadan ikisinin içine fiziksel olarak girilebilmektedir. Bu strüktürler izleyiciyi bedenlerinin narinliğini ve klasik anlamda hatlarını keşfetmeye davet eder. Onun çalışmalarının çoğunda keşfedilmeyi

bekleyen ve izleyicileri içine davet eden kapılar vardır. Bunların ölçüğü ve açıklığı dev bir mikro organizmanın içine girme hissi yaratır. İçlerine girilen strüktürlerin detayları bir taraftan ürküten bir taraftan da hayranlık uyandıran duygular ve deneyimler yaşatır. Bu nesnelere, liflerine ayrılmış şekerlemeler gibi, aslında popüler olarak nitelenebilecek görünüşleri de andırır.

Sergide yer alan üç çalışmadan bir diğeri beyaz kağıt kaplı, beyaz kremaya batırılmış kağıttan fanuslar gibi görünen, igloo biçimli strüktürlerdir. Tepelerinde kare bir açıklık vardır. Fakat sergi mekanının beyaz duvarları bu açıklıkları kamufle eder; izleyici ancak bu nesnelere içine girdikten sonra onları algılar. Bu nesnelere kimliği, mekanın da kendilerinin de beyaz olmasından dolayı ancak içlerine girildiğinde ve dokunulduklarında açığa çıkar; bir de içerideki kişinin hareketleri dışarıdan gözetlediğinde. Dolayısıyla bu strüktürlerin gerçeklikleri özde, izlenen ile izleyici arasındaki kırılmalarda saklıdır ■

Biyomorfik Strüktürler

George Howell

Kendall Buster'ın "Parabiyoz", yapışık ikiz adlı çalışması heyecan verici bir deneyimlemenin hemen ardından kendini oyuncu, fesat imalara boğuyor. Buster'ın bir örümcek ağı gibi ustalıkla tasarlanmış mekanları düşünülecek olursa bu duruma şaşmamalı. Çalışmanın adı "yapay ve doğal varlıkların birleşimi"ne göndermede bulunuyor. Birbirine kenetlenmiş modüllerin ya da nesnelerin izleyicileri kendi içine çekmesi gibi.

Buster'ın dikkatli düşünülmüş narin strüktürleri yaratıcı bir çevre oluşturuyor. Ben Buster'ın işlerinin, kamusal mekanda binaların dış cepheleriyle kurduğumuz

ilişkiler türünden bağlantılara göndermede bulunduğunu düşünüyorum. Neoklasik mimarlığı bir video oyunu dünyasına dönüştüren bu çok gözlü beyaz nesnelere, kamusal mekan imgelerini çağırıştırıyor. Bunun temel bir nedeni var: Buster mimarlık ürünlerini ve sosyal mekan kavramlarını iyi biliyor, sanat ve mimarlık arasındaki uluslararası diyologla da haşır neşir. Bu durum onun strüktürlerini ve neden en cüretkar sanatçılar arasında yer aldığını açıklıyor. Oldukça meşakkatli bir girişim olmasına rağmen bu oda ölçeğindeki yerleştirme gerçek bir eğlence. Nesnelerin ötesini görmeye çalışmak, yarı küresel çelik iskelete kaplanmış ince kağıt yüzeylere yansıyan ışığı yakalamaya çalışmak ve bunların arasında ilerlemek için uğraş vermek oldukça keyifli bir

deneyim alanı yaratıyor. Buster, bilinçli gözetleme imkanları yaratarak işin içine merak da katıyor. Bunun için, tüm mekanı gören pencereler yerine strüktürü bir arada tutan mekanizmanın üzerine küçük gözetleme delikleri açıyor. Ayrıca nesnelerin tavanında açıklıklar oluşturuyor.

Eğer bu nesnelere bazıları kamusal alanı temsil ediyorsa geri kalanları da özel alanları temsil ediyor. Tıpkı bir Lilliput apartmanındaki balkon dizileri gibi. Garip bir şekilde, Buster'ın çektiği, biriktirdiği fotoğraflar arasında apartmanlar ve katedraller de bulunmakta. Ortaya koyduğu işler bu belgeler ile birebir örtüşmese de, bunlar onun mimarisinin ya da sanatının sınırlarını çiziyor.

ALTTA Çelik telden yapılmış strüktüre gevrek beyaz bir kağıdın kaplanması ile elde edilen nesnelerin alttan görünüşleri.

SAĞDA Uzun yıllar deri ve iskelet kavramları üzerinde çalışan Kendall Buster'ın nesnelere yakın bir bakış.

